

HYMANS, Paul, advocaat, hoogleraar, liberaal politicus (Elsene 23 maart 1865 - Nice 8 maart 1941).

Promoveerde in de rechten te Brussel (1885) en werd advocaat aldaar. Van 1900 tot aan zijn dood was hij liberaal volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Brussel; op 2 augustus 1914 minister van staat, van januari 1915 tot januari 1918 minister zonder portefeuille, daarna van buitenlandse zaken tot augustus 1920 en als zodanig een der Belgische gevolmachtigden op de Vredesconferentie van Versailles, 1924-'25 en 1927-'35 minister van buitenlandse zaken, 1926-'27 van justitie, 1936 zonder portefeuille; van 1897 tot 1918 was hij hoogleraar in parlementaire geschiedenis en geschiedenis van de wetgeving aan de universiteit te Brussel.

Hymans, die in 1916 lid werd van de Belgische regering in Frankrijk, sympathiseerde met de Belgische annexionisten en stond vijandig tegenover de aspiraties van de Frontbeweging. De agitatie aan het front vond hij „peu grave” en de manifestaties aan de universiteit van Gent leidden tot zijn interpellatie in de Kamer (1926). Hij weigerde eveneens hardnekkig in te gaan op de eis van de Vlaams-Nationalisten om A. Borms vrij te laten (1926) en ook het amnestie-voorstel van Fr. van Cauwelaert wees hij beslist van de hand (1927). Tussen de twee wereldoorlogen was Hymans zeer actief in de Volkenbond, waarvan hij de eerste algemene vergadering voorzat. Bij de Duitse inval in België in 1940 week hij uit naar Frankrijk.

WERKEN: *Frère-Orban*, 2 dln. (1905-'10); - *Le Parti libéral et le suffrage universel* (1911); - *Mémoires* (1958).

LITERATUUR: R. Fenaux, *Paul Hymans, un homme, un temps* (1946); - Baron Jaspar, *Le centenaire de Paul Hymans* (1965); - H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging 1914/1939* (1969).

FRANS SELLESLAGH